

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
DANYCH OSOBOWYCH**
Mirosław Wróblewski

Warszawa,

DKN.5110.56.2024

W związku ze skierowanymi przez Pana pismami z 21 sierpnia oraz z 2 i 21 października 2024 r., w których m.in. kwestionuje Pan zasadność wydanej przez Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych decyzji dotyczącej publikacji danych osobowych w zakresie numerów ksiąg wieczystych na portalu o nazwie „GEOPORTAL2” („geoportal.gov.pl”), wyjaśniam, co następuje.

Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych niezmiennie stoi na stanowisku, że numery ksiąg wieczystych stanowią dane osobowe w rozumieniu art. 4 ust. 1 rozporządzenia 2016/679¹. Zgodnie z przepisami rozporządzenia 2016/679, „dane osobowe” oznaczają wszelkie informacje o zidentyfikowanej lub możliwej do zidentyfikowania osobie fizycznej („osobie, której dane dotyczą”); możliwa do zidentyfikowania osoba fizyczna to osoba, którą można bezpośrednio lub pośrednio zidentyfikować, w szczególności na podstawie identyfikatora takiego jak imię i nazwisko, numer identyfikacyjny, dane o lokalizacji, identyfikator internetowy lub jeden bądź kilka szczególnych czynników określających fizyczną, fizjologiczną, genetyczną, psychiczną, ekonomiczną, kulturową lub społeczną tożsamość osoby fizycznej.

Zakres ujawnianych w księdze wieczystej danych osób fizycznych obejmuje m.in. imiona, nazwiska, imiona rodziców, numer PESEL, adres nieruchomości. Opublikowanie takich informacji pozwala na zidentyfikowanie osoby, której dane figurują w księdze wieczystej. Poprzez opublikowanie numerów ksiąg wieczystych na stronach internetowych, dostęp do zawartych w nich informacji może uzyskać każdy zainteresowany użytkownik Internetu. Tego typu sytuacja może narazić znaczną liczbę osób na kradzież ich tożsamości. Numery ksiąg wieczystych podane do publicznej wiadomości (na portalu o nazwie „GEOPORTAL2”) pozwalały na identyfikację osób

---

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016 r., str. 1, ze zm.).

fizycznych, których dane figurują w księdze wieczystej. Dysponowanie informacjami o numerze księgi wieczystej umożliwiało bowiem nieograniczony dostęp do danych osób ujawnionych w księdze wieczystej tym bardziej, że uzyskanie wglądu do danych osobowych zawartych w treści księgi wieczystej nie wymaga posiadania dostępu do dedykowanego systemu informatycznego ani posiadania specjalnych uprawnień.

Co więcej, Główny Geodeta Kraju (GGK) ułatwił użytkownikom ww. portalu dostęp do zawartości ksiąg wieczystych, gdyż ich numery stanowiły odnośniki przekierowujące na stronę Ministerstwa Sprawiedliwości, na której jest dostępny system elektronicznych ksiąg wieczystych. Użytkownik GEOPORTAL2 nie musiał zatem nawet wpisywać numeru tej księgi, by uzyskać wgląd do informacji w niej zawartych, w tym do danych osobowych właściciela nieruchomości. Biorąc powyższe pod uwagę wskazać należy, że numer księgi wieczystej jest informacją, która pozwala w sposób pośredni zidentyfikować osobę fizyczną (właściciela nieruchomości), a tym samym numer księgi wieczystej stanowi dane osobowe w rozumieniu art. 4 ust. 1 rozporządzenia 2016/679.

W konsekwencji Prezes UODO w decyzji z 24 sierpnia 2020 r., sygn.

DKN.5112.13.2020.88521, uznał, że udostępnianie numerów ksiąg wieczystych na GEOPORTAL2 bez podstawy prawnej skutkowało naruszeniem przez GGK art. 5 ust. 1 lit. a) oraz art. 6 ust. 1 rozporządzenia 2016/679.

Jak wiadomo, GGK odwołał się od decyzji Prezesa UODO z 24 sierpnia 2020 r. (sygn. DKN.5112.13.2020.88521) do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, który potwierdził stanowisko Prezesa UODO. W wyroku z 5 maja 2021 r. (sygn. akt. II Sa/Wa 2222/20) oddalił skargę GGK, wskazując w uzasadnieniu że „publikacja numerów ksiąg wieczystych pozwala w łatwy sposób pośrednio zidentyfikować właścicieli nieruchomości. Tym samym numer księgi wieczystej stanowi dane osobowe”. WSA wskazał również, że pogląd, iż numery ksiąg wieczystych są danymi osobowymi, nie jest nowy i potwierdził to już Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 26 września 2018 r. (wydanym w sprawie o sygn. akt I OSK 11/17). Z uzasadnienia powołanego wyroku wynika m.in., że „otrzymanie informacji dotyczącej oznaczenia księgi wieczystej umożliwia bowiem w sposób łatwy i prosty dostęp do treści całej księgi wieczystej, a więc wszystkich IV działów, a w tym również do zawartych w niej danych podmiotowych. Ubieganie się o uzyskanie z ewidencji gruntów i budynków danych dotyczących oznaczenia księgi wieczystej ma na celu nie pozyskanie "zbioru oznaczonych cyfr i znaków", ale ma na celu pozyskanie danych podmiotowych dotyczących właściciela nieruchomości, które w prosty sposób można pozyskać dysponując "zbiorem oznaczonych cyfr i znaków", czyli oznaczeniem księgi wieczystej”. W konsekwencji uznać należy, że ujawnienie numerów ksiąg wieczystych na GEOPORTAL2 (geoportal.gov.pl) narusza ochronę danych osób, których one dotyczą.

GGK złożył od wyroku WSA skargę kasacyjną do Naczelnego Sądu Administracyjnego, w której wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości oraz o uchylenie w całości decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych z 24 sierpnia 2020 r. Orzeczenie Naczelnego Sądu Administracyjnego w sprawie decyzji wydanej przez Prezesa UODO pozwoli na ostateczne rozwianie wszelkich wątpliwości

prawnych związanych z publikacją na stronie „geoportal.gov.pl” danych osobowych w zakresie numerów ksiąg wieczystych.

Jednocześnie pragnę podkreślić, że nie zachodzą żadne przesłanki do uchylenia lub zmiany wydanej przez Prezesa UODO decyzji z 24 sierpnia 2020 r. (sygn. DKN.5112.13.2020.88521) na podstawie art. 154 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572), albowiem jak wskazano powyżej, stanowisko organu wyrażone w tej decyzji nie uległo zmianie.

Ponadto, podkreślenia wymaga, że GGK 9 marca 2020 r. nie dopuścił do przeprowadzenia kontroli (w pełnym zaplanowanym zakresie) przez organ nadzorczy, którym jest Prezes UODO, co zostało potwierdzone w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 23 lutego 2021 r., sygn. akt II Sa/Wa 1746/20, mocą którego WSA oddalił skargę Głównego Geodety Kraju na decyzję Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych z 2 lipca 2020 r. (sygn. DKE.561.3.2020.RZ.81624) w przedmiocie przetwarzania danych osobowych.

Wskazać należy, że w uzasadnieniu ww. wyroku WSA stwierdził, m.in., iż „z istoty uprawnień PUODO i możliwości prowadzenia przez niego kontroli wynika, że żaden podmiot kontrolowany, a tym bardziej będący organem publicznym, nie może kwestionować jej zasadności ani jej zakresu”. Ponadto WSA zauważył, że „nie do wyobrażenia wręcz w państwie prawa, będącym państwem członkowskim Unii Europejskiej, jest uniemożliwianie kontroli, bojkotowanie i kwestionowanie uprawnień PUODO. Organ publiczny, jakim jest GGK, powinien też znać przepisy prawa i wiedzieć o tym, jakie uprawnienia posiada PUODO i jakie są podstawy prawne jego działań. Jeżeli przepisów tych nie zna GGK i tylko z tej przyczyny kwestionuje kontrolę PUODO, to jak mają zachowywać się obywatele czy indywidualne podmioty, do których kierowana jest kontrola?”. WSA dodał również, że „w sprawie niniejszej sytuacja była jednak zupełnie precedensowa: kontrolowany organ publiczny uniemożliwił przeprowadzenie kontroli przez inny, publiczny organ państwa. Z tej przyczyny postępowanie GGK i zarzuty skargi w szczególności świadczą o braku rozumienia przepisów prawa przez organ, który w swej działalności prawo to stosuje”. WSA podkreślił również, że GGK jako organ administracji publicznej, swoim działaniem zablokował możliwość działania - wykonania kontroli - przez inny organ publiczny”.

Z poważaniem,

Z up. Prezesa Urzędu
Ochrony Danych Osobowych
Z-ca Dyrektora
Departamentu Kontroli i Naruszeń
Katarzyna Hildebrandt

/ - dokument w postaci
elektronicznej podpisany
kwalifikowanym podpisem
elektronicznym /